

(W. Sv. Kida nas Lerkunco.)

Starši so imeli dvanaest sinov in eno hčer, ki ji bila pa majhna in vedno žalostna. Lujst, bratov ni poznala, ker so bili bili in med roparji. Nekdo ji je postal tri praje; dosti jih je bilo. Lujst se ji je zdelo, zato ji vprašala, kaj so vse te praje. Tudi ji je povedala, za svojo brato. "Jaz grem za njimi", pravi in odide. Pridi pred grad, v katerem ji bilo dvanaest roparjev njenih bratov, ki jih ni poznala. Gre notri in najde vse razmetane in razkopane. Dekle pouek, popravi in oviije vse. Pred gradom ji bil pa volk hrast. Tam je dekle skriji, ko se noč, ko so bili roparji doma.

Roparji se ji čudno zdelo, ker jim ni bilo lepo ognariti in popravi. Da vedo, morajo vedeti, da doma ni poziti nato. A ropar se napije in zaspi. Dekle pride, popravi vse in oviije. Tudi spet roparji niso vedeli, pri čem so. Drugi dan ostane drugi ropar doma. Tudi se napije in zaspi, da ni dekle videl. Tretji ostane sam poglavar doma. Leži v posteljo in se dela, kakor bi spal. Dekle pride in začne popravljanje. Ko jo prime ropar za roko: "Ni se nikar ne boj, ni tvojega ti ne bo zvedo. bitani pri nas. Kuhala in popravljal boš." "Bom", odgovori dekle. ~~Kopljijo dan ropar~~

Ko drugi dan roparji odidejo, ji naroči: "Naj grad ji zaklet. Pridi to baba in ti razno pomijala, pa nicesar ne kupi od nje." Komaj roparji odidejo, pride baba in ji pili, naj kaj kupi. Dekle se brani in brani, pa nazadnji jo baba le prisili, da ji kupita prstau. Dekle je opravi, umije in počee, pa natakuje prstau na jeko. A pri tej prici pač kakor mrtva ne tla.

Treter se roparji vrnijo. Tudi je bilo čemu v gradu. "Aha, ji je bila baba Lukaj." Pivajo dekle in naucejo prstau s prsta. Takoj je dekle živelo.

Četrti dan ji spet naročajo roparji prihod odhodati: "Ne kupi nič od baba." A baba pride, dekle se brani: "Danes pa res ne bom nič kupila." A baba jo pili in prisili, da kupi trak, da ti nogavice privezati. Dekle je opravi in zavese nogavice s kupljenim trakom. Takoj pač kakor mrtva ne tla.

Peti pridejo spet roparji domov. Tudi je bilo v gradu. "Je bilo že spet Lukaj." Treter dekle v hui. Kar se začne roparji dekle. Treter, in če, pa baba po dolgem prstu najdejo trak. Brezje ga in dekle jo živelo.

Tudi tretji je naročajo roparji, naj od baba nicesar ne kupi. Baba pride s kurovico in pravi: "To ni ono s nedkup." Dekle se brani, ne kupiti, pa baba ji ritna, vili ji glavnik, da ga kupi. Dekle se obleče, umije in počee, vstane kupljeni glavnik v lase, pa pač kakor mrtva ne tla. Treter najdejo roparji grad ves v hui, dekle pa ni kje. Po dolgem iskanju najdejo Lujst dekle, a glavnik ne dobe, da bi ga odstranili in dekle živeli. Spet mora vsak dan eden izmed roparjev doma ostati, da jim tuha in popravlja.

Roparji so imeli v gradu tri krole, zlat, srebrno in bakreno, ter eno juro, ki ji ni bilo baba narijati, pa ji vendar tla. V bakreno krole denejo denar, v srebrno juro, v zlato pa dekle. Skopljo juro in polo, je notri na dva bakreno, pokri srebrno, na oboje pa zlato krole, vse skupaj pa dobro zakopljajo.

V hui tagi je prišel levit grofovin. Kar plši juro tla. Gre za glasem in zasavi nas mestem, kjer je plisal juro. Drugi dan pripelje sboj delavcev, da bi kopali na onem mestu. Bognajo zlato krole. Le naprej popljik, tam tam je plaisal, da bo prav. V kopljijo Lujst srebrno in bakreno krole. Se to vli ^{grofi} ~~traj~~ spraviti v svojo robo. Materi in sestri grofovi se ji pa čudno zdelo, da grof daaj vsak dan zaklene svojo sobo, če vidi, kar je prej ni kdel in zvedo. Razjo, ~~tam~~ ^{grofi} ~~deja~~ ^{traj} kljine. Ko grofovide, odpro njego robo. V kolu vidi dekle, lepo samo malo razkrižtrano; se ji lepa, samo počati jo morava. "Jacio jo pesati, kar se dekle zgaue. Stratu zlezila obe iz robe.

Grof se kmalu vrne: "Kaj sta pa naredili z dekle, da ji tako razkrižtrano?" Mati in sestra

mu povesta, kajse ji zgovilo. Grof zapove, naj deklica počeejo. Hamejo ji glavnik iz las in
deklica ji ozivela, grof pa ji je kmalu vzel za svojo ženo.

Zapisal Ljivo Hoolie.
Kot pripovedoval France Rot of Lesujakov pri Sv. Vidu.